

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4377/2019
02.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., које заступа пуномоћник Никола Жарковић, адвокат у ..., против туженог Генерали осигурање Србија АДО из Београда, кога заступа пуномоћник Миодраг Дроздовски, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца ББ, ВВ и ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3942/17 од 07.12.2018. године, која је исправљена решењем Гж 3942/17 од 24.04.2019. године, у седници већа од 02.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца ББ, ВВ и ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3942/17 од 07.12.2018. године, која је исправљена решењем Гж 3942/17 од 24.04.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца ББ, ВВ и ГГ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3942/17 од 07.12.2018. године, која је исправљена решењем Гж 3942/17 од 24.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 3178/16 од 14.02.2017. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име накнаде нематеријалне штете исплати тужиоцу АА износ од укупно 950.000,00 динара, тужиоцу ББ износ од укупно 220.000,00 динара, тужиоцу ВВ износ од укупно 40.000,00 динара и тужиоцу ГГ износ од укупно 30.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате; ставом другим изреке одбијен је део тужбеног захтева на име накнаде нематеријалне штете тужиоца АА у износу од укупно 750.000,00 динара, тужиоца ББ у износу од укупно 1.130.000,00 динара, тужиоца ВВ у износу од укупно 110.000,00 динара и тужиоца ГГ у износу од укупно 140.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате; ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 572.475,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3942/17 од 07.12.2018. године, која је исправљена решењем Гж 3942/17 од 24.04.2019. године, одбијене су жалбе парничних странака, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци ББ, ВВ и ГГ благовремено су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Према члану 404. ставу 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а према ставу 2. о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Нижестепеним пресудама правноснажно је одлучено о тужбеном захтеву за накнаду нематеријалне штете. О праву тужилаца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Постојање другачијих одлука не указује нужно и на другачији правни став због тога што правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, те не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. става 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 07.10.2013. године, а побијана другостепена пресуда донета је 07.12.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела за тужиоца ББ износи 1.130.000,00 динара, за тужиоца ВВ 110.000,00 динара и за тужиоца ГГ 140.000,00 динара, а сви наведени износи на дан подношења тужбе представљају противвредност износа која је нижа од 40.000,00 евра.

У овом имовинскоправном спору тужбени захтеви се односе на новчано потраживање, при чему тужиоци нису јединствени супарничари у смислу члана 210. ЗПП, те се вредност појединачних тужбених захтева, на основу аналогне примене члана 30. става 2. ЗПП, не сабира. Како вредност предмета спора који се побија ревизијом, посматрајући појединачно за сваког тужиоца, не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изложеног, у смислу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић